

Υπουργείο Πολιτισμού: άγγελος καταστροφής και ευτέλειας

Το άρωμα Αστόριας, η αισθητική του ξεπουλήματος και η «δυσκίνητη» υπουργός

Των

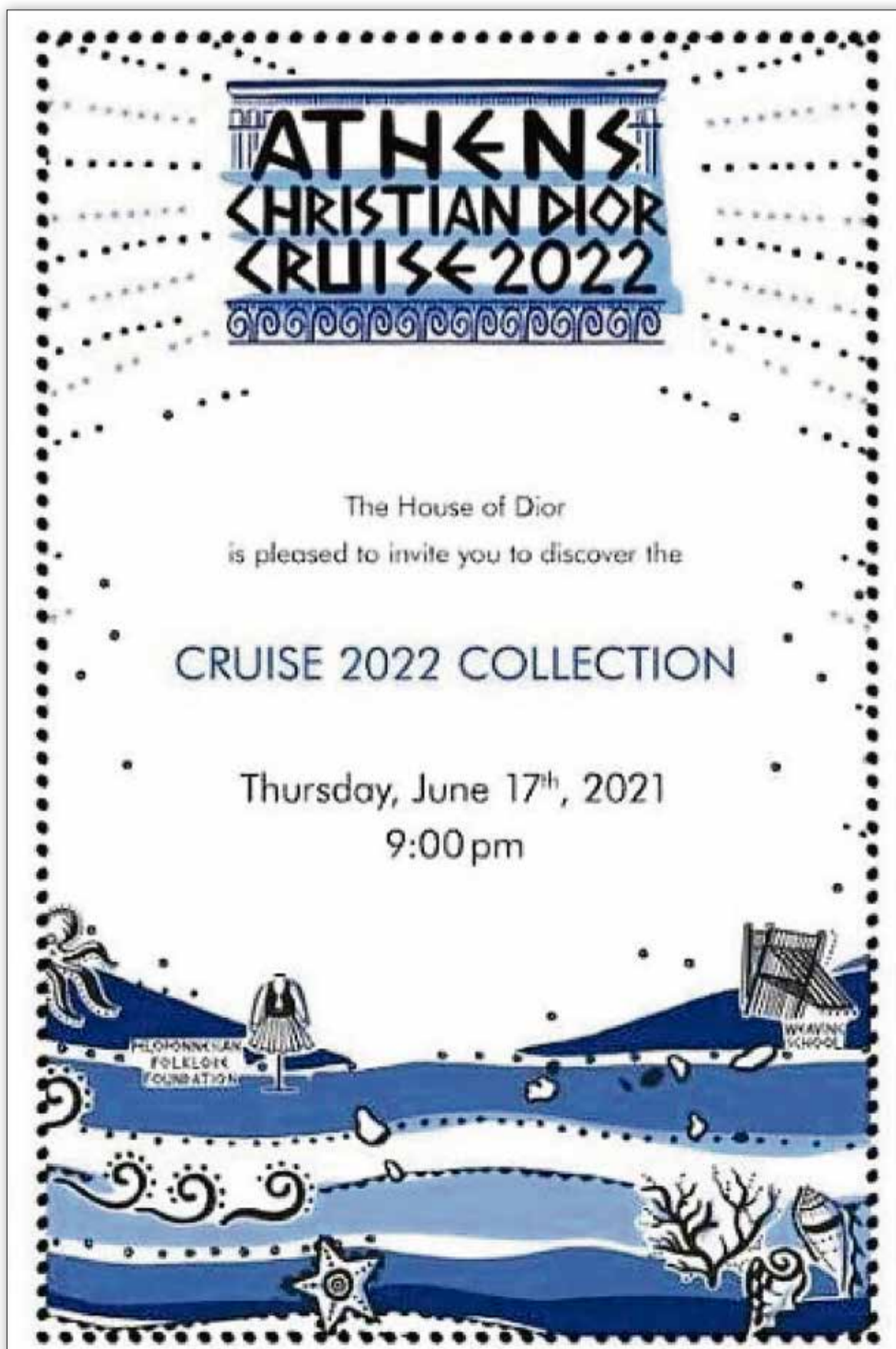
Σωτήρη Μητραλέξη
& Νίκου Καναρέλη

Ξεπουλάμε! «We are happy to serve you». Γαλάζιο-μπλε, «αρχαιοελληνική λατινική γραμματοσειρά» (!), μαϊανδροί σειρά πάνω και κάτω, αμφορείς στα πλάγια. Είναι το περίφημο χάρτινο κύπελλο καφέ της Νέας Υόρκης που έγινε διάσημο από τα diners των Ελλήνων μεταναστών οι οποίοι σωστά διέγνωναν ότι τότε και παλιά και στην Αμερική η μόνη αναγνωρίσιμη ελληνική σχεδιαστική ταυτότητα είναι αυτή του μαγαζιού αρχαιοελληνικών τουριστικών σουβενίρ. Κανένα πρόβλημα με αυτό: υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο να τρέχεις ταχυφαγείο και το να τρέχεις μια χώρα, όπως άλλωστε γνωρίζει ο Αντώνης Σαμαράς, έχοντας περίπου εμπειρία και στα δύο. Ο,τι είναι ευτελές για το δεύτερο δεν είναι κατ' ανάγκην ευτελές και για το πρώτο.

Το «We are happy to serve you» μπορεί να μεταφραστεί με δύο τρόπους: «είναι χαρά μας να σας σερ-

Ενώ άλλοι υπουργοί έχασαν τη θέση τους με ένα απλό νεύμα του Μένιου Φουρθιώτη (απλά πράγματα, καθημερινά), την κ. Μενδώνη τίποτε δεν τη μετακινεί από τη θέση της

βίρουμε» (όπως μάλλον εννοεί η κόυπα του καφέ) και «είναι χαρά μας να σας υπηρετούμε». Η σχέση κυβέρνησης Μπτσοτάκη και μεγάλων εταιρειών ή του εκάστοτε οίκου Dior δεν είναι σχέση σερβιρίσματος καφέ.

Το λογότυπο του οίκου Dior για το σόου στη νοικιασμένη Ακρόπολη («νοικιασμένη Ακρόπολη... πόσο επίπονη φράση) θα μπορούσε να συνιστά ένα «βρείτε τις διαφορές» με το περίφημο κύπελλο. Η διαφορά βέβαια είναι ότι το ευτελές λογότυπο επιλέχθηκε από την εταιρεία μόδας όχι από την ελληνική κυβέρνηση. Και εκεί ακριβώς είναι το πρόβλημα: όταν ξεπουλάς, κουμάντο κάνει ο άλλος.

Οχι ότι οι αισθητικές προτεραιότητες της υπουργού Πολιτισμού για τον σύγχρονο ελληνικό πολιτισμό είναι άλλης υφής από το ξεστοκάρισμα καταστήματος αρχαιοελληνικών σουβενίρ σε νησί: θυμίζουμε ότι πριν από την πτώση του ο κ. Λιγνάδης (αυτός ο μεγάλος άριστος, αλλά κι αυτός ο μεγάλος άγνωστος: μετά την πτώση του διαπιστώθηκε ότι... κανείς ποτέ δεν τον γνώριζε προσωπικά) κέρδισε το διαβατήριό για την κορυφαία θέση στο ελληνικό θέατρο φιλώντας δημοσίως ένα καρακίς ομοίωμα του Παρθενώνα μπροστά στην πολιτική ηγεσία. Το νεοδημοκρατικό κράτος έχει συνέχεια. Και ένας τοιμεντωμένος διάδρομος αεροδρομίου στην Ακρόπολη συνιστά τον καταλληλότερο τρόπο για να απογειωθεί στον κόσμο της διεθνούς μόδας. Αλλά αυτά είναι για κοσμοπολίτες, τι να καταλάβουν οι εκάστοτε μαδουραίοι...

Η υπουργός Πολιτισμού κ. Μενδώνη έχει μια αγγελική φύση. Σύμφωνα με τον Ιωάννη τον Δαμασκινό, ως προς το κακό οι άγγελοι είναι δυσκίνητοι. Ως προς την κυβέρνηση Μπτσοτάκη η κ. Μενδώνη είναι εντυπωσιακά δυσκίνητη: ενώ άλλοι υπουργοί έχασαν τη θέση τους με ένα απλό νεύμα του Μένιου Φουρθιώτη (απλά πράγματα, καθημερινά), την κ. Μενδώνη τίποτε δεν τη μετακινεί από τη θέση της. Ούτε το εξαιρετικά σημαντικό (αν και σήμερα ήδη περίπου ξεχασμένο) σκάνδαλο Λιγνάδη ούτε το τοιμεντωμα-αεροδρόμιο στην Ακρόπολη ούτε τα διάφορα μικρά και μεγάλα εγκλήματα σε αρχαιότητες και χώρους που ως μόνο θεσμικό προστάτη έχουν το υπουργείο της και παραδίδονται βορά στους πάντες ούτε ο θάνατος του θεάτρου επί κορονοϊού με τη συναϊνεσή της ούτε η συνακόλουθη ανοικτή εκθρόπιση των ανθρώπων του πολιτισμού στο πρόσωπό της (πλην της εξαιρετικά γλίσχρας συγκομιδής υπογραφών υποστήριξης από ανθρώπους που η ίδια έχει διορίσει). Στα μοντέλα του Dior στην Ακρόπολη θα κολλήσουμε, που άλλωστε πληρούν και τα αισθητικά κριτήρια της αυριανής βουλευτού Αφροδίτης Λατινοπούλου; Η δυσκίνησή της υπουργού στον τοιμεντωμένο θώκο της εκπλήσει τους μη μετέχοντες στην αριστεία. Τι να πεις, ίσως η ίδια να ξέρει κάτι παραπάνω – φράση που επιδέχεται αρκετές διαφορετικές ερμηνείες.

Ο Σωτήρης Μητραλέξης και ο Νίκος Καναρέλης διευθύνουν το μέτα, το Κέντρο Μετακαπιταλιστικού Πολιτισμού (metacpc.org)